Čtvrtletí uteklo jako voda a hromádka desek, o kterých jsem chtěl alespoň stručně pro pořádek poreferovat, tedy o těch, které dorazily třeba do soutěže **Folkové stupně** nebo do **Bonanzy**, se (ne)utěšeně rozrostla. Tak co jste mohli v obou soutěžích na
Country Radiu
slyšet:

Podobni zvěři
poslali eponymní CD s patnácti písněmi, vesměs ryze trampského charakteru. Místy jsou muzikanti opravdu podobni zvěři, místy je to přesně hudba k velkému táboráku, ale pro rozhlasové vysílání se určitě dalo 20% z desky vybrat bez uzardění. Asi nejlepší byly
Půlnoční expres
a
Devadesát procent strádání
.
Falešná karta zaslala ***Degustační demo*** a podle této degustace se lze těšit na standardní CD. Z pěti písní se mi líbily *Dálky* a *Stádo koní*. Celkem svižná či alespoň melodická country, koketující s bluegrassem.
Lee Banda zaslala již druhé CD, jmenuje se ***O písni***. Opět jsem pro soutěž vybral jednu skladbu – úvodní *Nevadí*. V ní zní kapela country-rockově, v ostatních dává jasně najevo, že její doména je blues nebo jižanský rock. Stále by to chtělo zpřesnit frázování, výslovnost a pozor na přízvuky. Muzikanti do nástrojů „řežou“ jak se patří. V rocku je to co Falešná karta v country.
Folkové stupně jsou často doménou sólistů. **Bob Řeřicha** zaslal CD ***Kluk*** s dvanácti písněmi vesměs volnějšího tempa a tak trochu splývajícími do jednoho celku. Možná to dělá ten syntetický doprovod, je patrné, že Bob si vše zvládne obstarat sám. Některé textové a melodické nápady jsou dobré, ale chtělo by to spolupráci nejméně s aranžérem nebo rovnou s celou kapelou. Hraje se
DAHOPO
a
Kluk s náušnicí
.
Deska ***Dneska ještě můžem*** **Jany Rychterové** je ze zcela jiného soudku. Také je autorkou písní na 100%, ale na hudební doprovod si přizvala celou řadu hostů. Nabízí 14 písní, trojice z nich mě zaujala nejvíce: *Dneska ještě můžem*, *Jak a za co Bože*
a
Rapapapapa
. Trochu mě překvapila, vzhledem k tomu jak ji znám jsem čekal dynamičtější a rozvernější desku, Jana Rychterové se zde spíše zklidnila, zkomorněla, ale její smysl pro humor i tak prosvítá a dere se na povrch písní. Takový jako potlačovaný smích. Osvěžující dávka písničkářství.{desky 1583}
Martin Miki Zábranský vydal album ***Hlídá mne Anděl můj*** a jak název napovídá, bude to deska s písněmi spíše obrácenými do sebe a meditujícími. Není však monotématická – autor si kromě nadpozemských přesahů všímá i obyčejné pozemské lásky a i ostny mírné hořké satiry se ve skladbách na desce mihnou. Nejvíce mě zaujala
Na stráži

a
Cesta cest
. Slabinou je opět doprovod – úsporná kytara je přeci jen málo. Ale aspoň se dá poslouchat zajímavá interpretova barva hlasu, jistý je i ve vyšších polohách, méně jistý v „drsnějším“ nasazení.
Josef Pelán poslal do rádia album ***Parádní mejdan*** – kolekce šestnácti písní ve volném tempu, rozebírající spíše strasti než radosti života. Ale i ty strasti jsou podávány s nadhledem a někdy i mírným, spíše laskavým humorem. A také jistá síla a víra ve skladbách je a kdo pozorně poslouchá a zjistí si interpretův příběh, pochopí i nadstavbu skladeb a jejich poslání – pomáhat. Texty jsou v podstatě často formou bajky. U mě byla jedničkou skladba
Za dveřmi
. Je poznat jistota ve hře na kytaru, někdy ale chybí silnější melodický nápad.
Jiří Dědek Mucha soutěžil ve Folkových stupních Countryradia s písní *Poletíme*. Zaslal demo CD čtyř svých skladeb, vesměs na rozhraní folku a popu. Některá slovní spojení, obraty a rýmy se mi zdály trochu samoúčelné, vytvořené jen proto, aby se to rýmovalo a vyšlo na takty muziky, posluchačům to zjevně ale nevadilo.
A jedna zajímavost se objevila ve Folkmenu, album ***UCCEND UMEKSU****:* Kabylský zpěvák **Zay en** ,
pocházející z Alžíru, žijící ve Francii a hrající a zpívající kabylskou muziku, naroubovanou na evropskou melodiku. Příjemné setkání s etnem, které ví, kam až zajít, aby neprudilo a neznechutilo etno ostatním. Kéž by to tak uměli i jiní propagátoři etna.{desky 1580}
A zpět ke skupinám – **Kantoři** natočili CD ***Hej, sokoli!*** se třinácti lidovými písněmi z Ukrajiny, Irska, Anglie, Skotska a Bretaně. Tenhle pestrý výběr je asi nejcennější devizou desky. Písničky mají české texty držící se vesměs původního tématu písní. Hudební stránku desky pojali Kantoři poučeně a se znalostí krajových melodických a interpretačních specifik. I na tři instrumentálky se dostalo. Díky výběru písní pestré a tak trochu i naučné album nesklouzává díky různorodosti původu písní k monotónnosti.
Nu, a nakonec dvě CD jedním vrzem – **Tomáš Pergl** se vrátil k trampským kořenům a vydal zatím dvě alba historických trampských písní
Modrý dým
a
Zůstaň ještě chvíli
. Je znát, že nad nimi přemýšlel a mají koncept. Každé CD uvádí historická nahrávka písně, která je pak na závěr zopakována v soudobém podání. K tomu mix starých trampských písní a písní autorských v podání Tomáše Pergla a k nerozeznání, co je historie a co je současnost. Trampové mohou mít radost.

Ve Folkmenu, Folkových stupních (neděle 21:00) a v Bonaze (neděle 18:00) jsme představili i CD
Louvre
Žambochů
,
Tohle je vzkaz
Slávka Janouška
a
V čase zrání

skupiny
Klíč
, o těch se však píše ve FOLKtime na jiném místě.